

УДК 378.6.091.33-027.22:63

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2021.84.2.06>

Олійник Н. А., Шаргородська В. М.

## ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПРАКСЕОЛОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ АГРАРНИХ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЯК СУБ'ЄКТІВ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття присвячена обговоренню проблеми підготовки студентів аграрних вищих закладів освіти як суб'єктів інноваційної діяльності. Складність будь-якої інновації полягає в тому, що інновація є спробою подолати суперечність між культурою й організацією (агрофірмою). Особистісна культура фахівця-аграрія може стати перешкодою процесу вдосконалення організаційних відносин, форм управління, методів та змісту виховання. Інноваційна діяльність вимагає наявності в майбутніх фахівців аграрної сфери сформованого вміння змінювати ставлення та цінності. Процес професійної підготовки фахівця аграрної галузі як суб'єкта інноваційної діяльності є специфічною частиною професійного становлення майбутніх аграріїв, саме тому актуальним є виявлення педагогічних умов праксеологічної підготовки студентів аграрних закладів освіти як суб'єктів інноваційної діяльності. Відзначено, що виявлення й обґрунтування системи педагогічних умов, що забезпечують професійну підготовку майбутніх студентів аграрних закладів освіти як суб'єктів інноваційної діяльності, вимагає вирішення низки вагомих завдань: виявлення змісту структурних компонентів готовності до інноваційної діяльності; виявлення критеріїв та рівнів досліджуваної готовності. Розглянуто основні структурні компоненти готовності до інноваційної діяльності, які охоплює комплекс напрямів та засобів науково-методичного супроводу. Визначено, що праксеологічна підготовка студентів аграрних закладів освіти як суб'єктів інноваційної діяльності може бути успішною лише за дотримання таких педагогічних умов: використання інноваційних форм, методів організації підготовки студентів; створення моделі випускника із чітким визначенням компонентів у частині інноваційної діяльності; створення умов безперервної навчальної, виробничої практики. З метою перевірки ефективності педагогічних умов проведено експериментальне дослідження.

**Ключові слова:** вища аграрна освіта, майбутні фахівці аграрної галузі, педагогічні умови, критерії, готовність, інноваційна діяльність.

На межі століть стає очевидним, що закінчується індустріальний етап цивілізації, світ переходить до постіндустріального етапу, до суспільства інформаційного, відкритого типу. Загальна система освіти, яка склалася в індустріально-технологічному суспільстві, забезпечувала так зване "підтримане навчання", яке у своїй основі має чітко фіксовані методи та правила, призначені для того, щоб справлятися з уже відомими ситуаціями, що повторюються.

Сьогодні, у нових соціально-економічних умовах, система освіти повинна забезпечити перехід людини з позиції найманого державного працівника до позиції активного суб'єкта ринку праці. Це означає, що сам працівник здатний шукати та знаходити роботу, відносно легко освоювати нові професії в майбутньому, адаптуватися до мінливих умов праці, бути мобільним та конкурентоспроможним.

Інваріантною в разі зміни професійної діяльності стає саме загальна освіта, адже вона дає людині широту кругозору, гнучкість мислення, формує соціальну відповідальність, здатність прогнозувати свої дії. Найбільш суттєвим компонентом загальної освіти є гуманітарна освіта. Як показує світовий досвід, люди з хорошою гуманітарною підготовкою краще адаптуються до нових соціально-економічних умов, легко входять до сфери бізнесу, легко засвоюють нові інформаційні технології [6, с. 83].

Під час підготовки фахівців необхідно підтримувати певне співвідношення між загальною та професійною освітою. Дослідники все частіше говорять про особливості освітніх компонентів, які не можна віднести лише до загальної чи професійної освіти. Ці компоненти мають "праксеологічний характер". Це такі якості особистості, як самостійність, творчий підхід до будь-якої справи, уміння вчитися й оновлювати свої знання, уміння вести діалог, здатність до співробітництва в колективі, розуміння закономірностей економіки та бізнесу, навички маркетингу та менеджменту, володіння комп'ютером. Отже, межа між загальною та праксеологічною підготовкою розмивається.

Праксеологічна підготовка студентів аграрних вищих закладів освіти як суб'єктів інноваційної діяльності зараз стає однією з актуальних проблем. Складність будь-якої інновації полягає в тому, що інновація є спробою подолати суперечність між культурою й організацією (агрофірмою). Особистісна культура аграрія може стати перешкодою процесу вдосконалення організаційних відносин, форм управління, методів та змісту виховання. Інноваційна діяльність вимагає наявності в майбутніх фахівців аграрної сфери сформованого вміння змінювати ставлення та цінності.

У науково-педагогічній літературі показані різні напрями дослідження інноваційної діяльності, зокрема: загальні питання – у роботах В. Александрова, А. Бодюк, А. Власова, Н. Гончарова, Р. Іванух, Л. Колобова, О. Кузьмін, О. Лапко, Б. Санто, М. Чумаченко, А. Чухно й інших; управління інноваційними процесами в сучасній системі аграрної освіти досліджували В. Бордовський, О. Джеджула, А. Кузмінський, В. Шебарін та інші.

**Мета статті** – охарактеризувати педагогічні умови праксеологічної підготовки студентів аграрних ЗВО як суб'єктів інноваційної діяльності.

За останні десятиліття наше суспільство зазнало значних змін, у зв'язку із чим виникла потреба в нових фахівцях аграрної галузі, здатних до активної інноваційної діяльності. Проблеми сучасної освітньої практики полягають у неналежній готовності випускників аграрних закладів вищої освіти до цієї діяльності, а також у малій розробленості цієї проблеми у психолого-педагогічній літературі.

Тому актуальним є виявлення педагогічних умов праксеологічної підготовки студентів аграрних закладів освіти як суб'єктів інноваційної діяльності. Інноваційна діяльність – це процес створення й освоєння професійних інновацій. У структурі інноваційно-праксеологічної діяльності є такі компоненти: мотиваційно-ціннісний, змістовий, процесуальний.

Мотиваційно-ціннісний компонент визначає ставлення фахівців аграрної сфери до здійснення інноваційної діяльності, впливає на процес накопичення необхідних знань. Змістовий та процесуальний компоненти взаємопов'язані та взаємозалежні: перший із них є передумовою для формування другого, а процесуальний компонент, своєю чергою, актуалізує потреби в нових знаннях та впливає на мотиваційний компонент.

Процес професійної підготовки фахівців аграрної галузі як суб'єкта інноваційної діяльності є специфічною частиною професійного становлення майбутніх аграріїв. Він залежить від об'єктивних і суб'єктивних умов. До об'єктивних умов, які залежать від свідомості об'єктів освітньої системи, можна віднести:

- праксеологічну спрямованість підготовки;
- зміст освітнього процесу;
- єдність та взаємозв'язок навчальної та практичної підготовки.

Суб'єктивними умовами, які впливають на професійне становлення майбутніх фахівців аграрної галузі, уважатимуться особистісні передумови опанування професійної діяльності. До них відносять:

- інтелектуальні здібності;
- професійні здібності та вміння;
- професійну спрямованість особистості;
- власну активність в опануванні майбутньої професії.

Ще однією важливою умовою здійснення інноваційної діяльності випускника аграрного закладу освіти є його креативність. Ця якість потрібна для успішного впровадження нових програм, підручників, а також для модифікації всього нового на рівні впровадження, що виражається в оригінальному вирішенні професійних завдань, в імпровізації й експромті, як у миттєвій творчості, так і в підготовленості.

Виявлення й обґрунтування системи педагогічних умов, що забезпечують професійну підготовку майбутнього студентів аграрних закладів освіти як суб'єктів інноваційної діяльності, вимагає вирішення низки завдань:

- 1) виявлення змісту структурних компонентів готовності до інноваційної діяльності;
- 2) виявлення критеріїв та рівнів досліджуваної готовності.

Доречно розглянути основні структурні компоненти готовності до інноваційної діяльності, які охоплюють комплекс напрямів та засобів науково-методичного супроводу.

1. *Діагностика та самодіагностика рівня підготовленості до інноваційної діяльності* є основою для професійного розвитку та корекції інноваційної діяльності.

Освоєння інноваційної діяльності передбачає необхідність постійного контролю та самоконтролю зміни рівня підготовленості до інноваційної діяльності, що зумовлює важливість діагностики стану цієї діяльності в освітній установі.

У зв'язку з тим, що майбутні фахівці мають різні рівні підготовленості, а також індивідуальні особливості, що впливають на освоєння інновацій, моніторинг передбачає різні засоби:

- психологічне тестування особистісних особливостей, що впливають на результати освоєння студентами інновацій, зокрема й підготовленості майбутніх фахівців аграріїв до інноваційної діяльності;
- анкетування за результатами проведення різних заходів, включене спостереження за колективом у процесі інноваційної діяльності, фокус-групи з інноваційної тематики, "акти добровольців", спрямовані на виявлення ставлення до конкретної інновації, порівняльний аналіз вимог роботодавця до майбутнього професіонала й освітніх результатів у процесі вивчення спеціальних дисциплін.

Результати діагностики є підставою для вивчення результатів науково-методичного супроводу, коригування подальшої діяльності, а також виявлення методів мотивації майбутніх фахівців до інноваційної діяльності.

2. *Мотиваційне забезпечення інноваційної діяльності майбутніх фахівців аграрної галузі*, яке зумовлене необхідністю активної діяльності викладача з осмислення та корекції власних цінностей, позиції в інноваційній діяльності, готовності до управління собою та взаємодії з іншими в ситуації невизначеності та змін.

Мотивація у психології розуміється як сукупність чинників, що енергетизують і спрямовують поведінку людини [3, с. 35]. Мотивація як одна з умов освоєння інноваційної діяльності має на меті розроблення та реалізацію мотиваційного забезпечення, значущість якого у професійній діяльності зазначається в роботах І. Зимньої, С. Ільїна й інших. Відповідно до них мотиваційне забезпечення інноваційної діяльності ми розуміємо як процес мотивування майбутніх студентів аграріїв через створення комплексу заходів, методів та способів, що допомагають у реалізації інноваційних можливостей освітньої системи, націлених на її регулювання, функціонування та подальший розвиток. Необхідність створення позитивної мотивації пов'язана

з тим, що освоєння інновації передбачає активну діяльність майбутнього фахівця аграрної галузі з осмислення та розбудови власних цінностей, позиції до інноваційної діяльності, готовності до управління собою та взаємодії з іншими в ситуаціях невизначеності та змін.

Як основний засіб мотиваційного забезпечення можуть використовуватись спеціальні тренінгові вправи, що дозволяють подолати страх перед нововведенням, активне залучення майбутніх студентів-аграріїв до інноваційної діяльності з подальшим поданням її результатів на студентських конференціях та студентських конкурсах, демонстрація позитивних результатів інноваційної діяльності колег з інших навчальних закладів.

Позитивний вплив на мотивацію має освітній *аутсорсинг*, що передбачає індивідуальні та групові консультації методистів інституту розвитку освіти, обмін досвідом зі студентами інших закладів вищої освіти. З метою підвищення мотивації можуть залучатися роботодавці для визначення специфіки основної професійної освітньої програми чи конкретної професійної дисципліни з урахуванням потреб ринку праці.

3. Ефективне мотиваційне забезпечення створює *позитивну основу для цілеспрямованої науково-методичної підтримки прагматичного розвитку майбутніх фахівців аграрної галузі у процесі інноваційної діяльності*, яка включає підготовку як до інноваційної діяльності загалом, так і до освоєння конкретної інновації, формування інтересу до неї.

Оскільки серед труднощів, що виникають в освоєнні інновацій, студенти відзначали нестачу інформації, професійні стереотипи та настанови, ми вважаємо, що цілеспрямована робота в даному напрямі може збільшити результативність інноваційних процесів освітнього закладу. Наша позиція перевірена результатами дослідження М. Жанашева, яка описує інноваційну поведінку, розглядає її у вигляді шкали, на одному полюсі якої – опір інноваціям, а на іншому – інноваційна готовність. На її думку, підготовка до інноваційної діяльності – це рух від одного полюса до іншого [2].

Науково-методична підтримка професійного саморозвитку майбутніх фахівців аграрної галузі передбачає знайомство з основними поняттями інноватики, проблемами використання інноваційних технологій в аграрній галузі. Під час ознайомлення з конкретною інновацією важливо, щоб майбутні фахівці зрозуміли її переваги порівняно із традиційними формами роботи. У зв'язку із цим необхідні демонстрація (показ у дії методів та прийомів роботи) та практичне навчання з упровадження інновації (виробнича практика, семінари, конференції).

Ефективним засобом підтримки може стати освітній аутсорсинг, який здійснюється висококваліфікованими фахівцями аграрної галузі (провідні агрономи, технологи, конструктора). Головною метою аутсорсингу є надання консультаційної допомоги у процесі розуміння цілей застосування передового досвіду, необхідності використання та порядку розроблення інновацій, а також опис перспектив застосування інноваційних технологій. Така допомога дозволяє всім учасникам діяти усвідомлено і цілеспрямовано, виходячи з ясного бачення як реальних досягнень, так і проблем і шляхів їх вирішення.

Ефективним засобом підтримки стають тренінги, на яких через спостереження застосування інновацій студент зможе провести аналогію з особистим досвідом, відзначити для себе корисні напрацювання та зацікавитися можливістю застосування подібних інновацій у своїй майбутній професійній діяльності.

Науково-методична підтримка реалізується за допомогою навчання на спецкурсах, як-от “Прагматичний підхід в освіті” або “Сучасні інноваційні технології прагматичного навчання”, участі в науково-практичних конференціях, семінарах з інноваційної тематики. Оскільки під час освоєння інновації майбутні фахівці часто відчувають страхи та стикаються із професійними стереотипами та шаблонами, ми вважаємо ефективним засобом підтримки психологічний тренінг, який спрямований на розвиток інноваційного мислення, подолання страхів та стереотипів. Ми припускаємо, що тренінг ефективний, оскільки виконання тренінгових завдань та вправ:

- допомагає студентам підвищити рівень усвідомлення антиінноваційних настанов і стереотипів;
- сприяє формуванню вміння долати свої страхи та стереотипи;
- сприяє розвитку критичності та гнучкості мислення;
- знижує рівень стереотипів мислення студентів;
- підтримує мотивацію до самовдосконалення та майбутнього професійного саморозвитку.

4. Важливим напрямом підготовки є *регулювання та координація взаємодії студентів у процесі спільної інноваційної діяльності, спрямованого на саморозвиток та самореалізацію*, під час якої здійснюються активна взаємодія та взаємне навчання студентів, їхній взаємовплив один на одного під час спільного пошуку й обміну досвідом інноваційної діяльності.

Освоєння інновацій зазвичай передбачає взаємодію студентів та фахівців з даного напрямку (агрономи, технологи, конструктори), під час якого вирішуються проблеми, що потребують поєднання зусиль тих, хто займається інноваційною діяльністю. У зв'язку із цим великого значення набувають регулювання та координація інноваційної діяльності на всіх етапах освоєння інновації, які передбачають вирішення таких завдань:

- визначення цілей та завдань спільної інноваційної діяльності освітньої організації та закладу вищої освіти;
- вибір змісту інноваційної діяльності;
- вибір позиції та ролі в інноваційному процесі;
- розподіл обов'язків за результати освоєння інновації.

Реалізація цільових настанов даного напрямку передбачає досягнення індивідуальних та колективних цілей та зобов'язує використовувати тільки засоби супроводу, які створюють умови для інтенсифікації самостійної діяльності викладачів, тобто ґрунтуються на методах самоорганізації. До них насамперед ми відносимо безпосередню участь в інноваційній діяльності, реалізацію інноваційних проєктів та дослідницьку роботу майбутніх фахівців аграрної галузі.

Професійна підготовка студентів аграрних закладів освіти як суб'єктів інноваційної діяльності може бути успішною лише за дотримання таких педагогічних умов:

- інноваційні тенденції в освіті повинні адекватно узгоджуватися з метою, змістом, методами й організаційними формами підготовки майбутніх фахівців аграрної галузі;
- необхідно розробити модель випускника аграрного закладу вищої освіти із чітким визначенням компонентів у частині інноваційної діяльності;
- необхідно організувати безперервну навчальну та виробничу практику в науково-дослідних господарствах, організаціях, агрофірмах, які впроваджують інноваційні підходи, оскільки поєднання знань із досвідом є найважливішою умовою формування людини як суб'єкта діяльності, постійного вдосконалення її майстерності в обраній сфері.

Праксеологічна підготовка майбутніх фахівців аграрної галузі до інноваційної діяльності виявляється ефективною, якщо визначено зміст навчальної та виробничої практики, що передбачає цілеспрямоване насичення програм у вигляді дослідницьких завдань та практичних завдань із вивчення інноваційних процесів у науково-дослідних господарствах, організаціях, агрофірмах.

З метою діагностики сформованості мотиваційного компонента готовності до інноваційної діяльності у студентів аграрних закладів вищої освіти нами було проведено дослідження. Досліджувані були поділені на дві групи: контрольну й експериментальну. Усім досліджуваним було запропоновано відповісти на запитання двох розроблених нами анкет, спрямованих, з одного боку, на виявлення їхньої поінформованості про нововведення, а з іншого – на визначення готовності до інноваційної діяльності.

Результати пілотажного дослідження показали, що більшість майбутніх фахівців аграрної галузі планують використовувати в роботі інноваційні методи та форми (75 % респондентів). Особливо це стосується досліджуваних контрольної групи. Проте, з іншого боку, у більшості майбутніх аграріїв були виявлені антиінноваційні бар'єри, що перешкоджають опануванню ними нововведень (приблизно 52,3 %).



Рис. 1. Рівень готовності до інноваційної діяльності

Загалом рівень знань учасників експерименту в галузі аграрних інновацій можна схарактеризувати як низький (23,4 % респонденти): наявних у досліджуваних обох груп знань виявилось замало для ефективного освоєння інновацій, успішної реалізації професійної та дослідницької діяльності.

Формувальний етап дослідно-експериментальної роботи дозволив підтвердити доцільність висунутих педагогічних умов, що сприяють формуванню вмій студентів для виконання функцій суб'єкта інноваційної діяльності.

Ми вважаємо, що розв'язання ключових питань залишається ще на стадії вивчення і вимагає подальших досліджень. Вивчення процесу професійної підготовки студентів аграрних закладів вищої освіти як суб'єктів інноваційної діяльності має велике значення для підвищення якості праксеологічної підготовки майбутніх фахівців аграрної галузі, особливо у зв'язку з інтенсифікацією інноваційних процесів у сучасній системі освіти.

**Використана література:**

1. Дубасенюк О. Інновації в сучасній освіті. *Інновації в освіті: інтеграція науки і практики*. Житомир, 2014. С. 12–28.
2. Жаналяева М. Достоинства и недостатки инновационных методов оценивания знаний, умений и навыков студентов. URL: [http://sociosphera.com/publication/conference/2013/169/dostoinstva\\_i\\_nedostatki\\_innovacionnyh\\_metodov\\_ocenivaniya\\_znaniy\\_umeniy\\_i\\_navykov\\_studentov/](http://sociosphera.com/publication/conference/2013/169/dostoinstva_i_nedostatki_innovacionnyh_metodov_ocenivaniya_znaniy_umeniy_i_navykov_studentov/) (дата звернення: 05.12.2021)
3. Зимняя И. Ключевые компетенции – новая парадигма результата образования. *Высшее образование сегодня*. Москва, 2006. № 5. С. 34–42.
4. Мирось В. Про шляхи реорганізації ВНЗ України аграрного профілю. *Науково-інформаційний вісник Академії наук вищої освіти України*. Київ, 2006. Вип. 48. № 2. С. 43–49.
5. Лакатош М. Професійна підготовка фахівців аграрного профілю як психолого-педагогічна проблема. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія "Педагогіка. Соціальна робота"*. 2019. Вип. 2. № 45. С. 115–119.
6. Олійник Н. Підготовка майбутніх фахівців аграрної галузі до професійної діяльності. *Інноваційна педагогіка*. 2018. Вип. 7. Т. 2. С. 83–87.
7. Савченко С. Науково-теоретичні засади соціалізації студентської молоді у позанавчальній діяльності в умовах регіонального освітнього простору : автореф. дис. ... докт. пед. наук : 13.00.05. Луганськ, 2004. 43 с.
8. Шهبанін В. Освіта та наука як рушійні фактори інноваційного розвитку аграрної сфери України. *Економіка агропромислового комплексу*. 2010. № 3. С. 94–99.

**References:**

1. Dubaseniuk O. A. (2014). Innovatsii v suchasni osviti. [Innovations in modern education]. *Innovatsii v osviti: intehratsiia nauky i praktyku*. Zhytomyr. S. 12–28 [in Ukrainian].
2. Zhanaliev M. A. Dostoinstva i nedostatki innovatsionnykh metodov otsenivaniya znaniy, umeniy i navykov studentov [Advantages and disadvantages of innovative methods of assessing knowledge, skills and abilities of students]. URL: [http://sociosphera.com/publication/conference/2013/169/dostoinstva\\_i\\_nedostatki\\_innovacionnyh\\_metodov\\_ocenivaniya\\_znaniy\\_umeniy\\_i\\_navykov\\_studentov/](http://sociosphera.com/publication/conference/2013/169/dostoinstva_i_nedostatki_innovacionnyh_metodov_ocenivaniya_znaniy_umeniy_i_navykov_studentov/) (data obrascheniya: 05.12.2021) [in Russian].
3. Zimnyaya I. A. (2006). Klyucheveye kompetentsii – novaya paradigma rezultata obrazovaniya [Key competencies – a new paradigm of educational outcomes]. *Vyisshee obrazovanie segodnya*, Moskva. № 5. S. 34–42 [in Russian].
4. Myros V. (2006). Pro shliakhy reorhanizatsii VNZ Ukrainy ahrarnoho profilu [About ways of reorganization of higher educational institutions of Ukraine of an agrarian profile]. *Naukovo-informatsiinyi visnyk Akademii nauk vyshchoi osvity Ukrainy*. Kyiv. Vyp. 48. № 2. S. 43–49 [in Ukrainian].
5. Lakatosh M. O. (2019). Profesiina pidhotovka fakhivtsiv ahrarnoho profilu yak psykhologo-pedahohichna problema. [Professional training of agricultural specialists as a psychological and pedagogical problem]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu. Seriya: Pedahohika. Sotsialna robota*. Vyp. 2, № 45. S. 115–119 [in Ukrainian].
6. Oliinyk N. A. (2018). Pidhotovka maibutnikh fakhivtsiv ahrarnoi haluzi do profesiinoi diialnosti [Training of future specialists in the agricultural sector for professional activities]. *Innovatsiina pedahohika*. Vyp. 7. T. 2. S. 83–87 [in Ukrainian].
7. Savchenko S. V. (2004). Naukovo-teoretychni zasady sotsializatsii studentskoi molodi u pozanavchalnii diialnosti v umovakh rehionalnoho osvitnoho prostoru [Scientific and theoretical principles of socialization of student youth in extracurricular activities in the regional educational space] : avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia d-ra ped. nauk : 13.00.05. Luhansk. 43 s. [in Ukrainian].
8. Shebanin, V. S. (2010). Osvita ta nauka yak rushiini faktory innovatsiinoho rozvytku ahrarnoi sfery Ukrainy [Education and science as driving factors of innovative development of the agrarian sphere of Ukraine]. *Ekonomika APK*. № 3. S. 94–99 [in Ukrainian].

***Oliinyk N. A., Sharhorodska V. M. Pedagogical conditions of practical training of students of agrarian higher education institutions as subjects of innovative activities***

*The article is devoted to the discussion of the problem of training students of agricultural universities as subjects of innovation. The complexity of any innovation lies in the fact that innovation is an attempt to overcome the contradiction between culture and organization (agricultural firm). The personal culture of a specialist agrarian can become an obstacle to the process of improving organizational relations, forms of management, methods and content of education. Innovative activity requires that future specialists in the agricultural sector have an established ability to change attitudes and values. The process of professional training of specialists in the agrarian industry as a subject of innovative activity is a specific part of the professional formation of future agrarians, which is why it is relevant to identify the pedagogical conditions of praxeological training of students of agricultural educational institutions as subjects of innovative activity. It is noted that the identification and substantiation of the system of pedagogical conditions that ensure the professional training of the future students of agrarian educational institutions as subjects of innovative activity requires the solution of the following significant tasks: identifying the content of the structural components of readiness for innovative activity; identification of criteria and levels of the studied readiness.*

*The main structural components of readiness for innovative activity, including a set of directions and means of scientific and methodological support, are considered. It has been determined that praxeological training of students of agrarian educational institutions as subjects of innovative activity can be successful only if the following pedagogical conditions are observed: the use of innovative forms, methods of organizing student training; creation of a graduate model with a clear definition of the components in terms of innovation; creation of conditions for continuous educational, industrial practice. In order to test the effectiveness of pedagogical conditions, an experimental study was carried out.*

**Key words:** *higher agricultural education, future specialists in agricultural sector, pedagogical conditions, criteria, readiness, innovative activity.*